

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра психології, педагогіки і туризму

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Етнокультурне регіоназнавство

галузь знань	24 Сфера обслуговування
спеціальність	242 Туризм
освітній рівень	перший (бакалаврський)
освітня програма	Туристичне обслуговування
статус дисципліни	вибіркова

Форма здобуття освіти	денна
Навчальний рік	2021 - 2022
Семестр	V
Кількість кредитів ЄКТС	3
Мова навчання	українська
Форма підсумкового контролю	залік

Розробник силабусу – к.і.н., доц. Гедін М.С., доцент кафедри психології, педагогіки і туризму

Метою дисципліни «**Етнокультурне регіоназнавство**» є вивчення здобувачами вищої освіти особливостей територіальних структур сучасних держав, тенденцій та напрямків регіонального розвитку та регіональної політики, проблем та особливостей регіонального управління як на регіональному, так і національному рівні.

Предметом вивчення вузівського курсу «**Етнокультурне регіоназнавство**» є складний і багатогранний процес зародження і розвитку українських регіонів з точки зору етнічних процесів.

Завданням вивчення дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство» є теоретична та практична підготовка здобувачів вищої освіти з питань вивчення регіоназнавства як замкнутого соціального організму, а також формування таких загальних та фахових компетентностей:

Загальні компетентності:

ЗК02. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

ЗК05. Прагнення до збереження навколишнього середовища.

ЗК12. Навички міжособистісної взаємодії.

Фахові компетентності:

ФК19. Здатність аналізувати рекреаційно-туристичний потенціал територій.

ФК21. Розуміння сучасних тенденцій і регіональних пріоритетів розвитку туризму в цілому та окремих його форм і видів.

ФК30. Здатність працювати у міжнародному середовищі на основі позитивного ставлення до несхожості до інших культур, поваги до різноманітності та мультикультурності, розуміння місцевих і професійних традицій інших країн, розпізнавання міжкультурних проблем у професійній практиці.

ФК35. Здатність організовувати туристично-краєзнавчу діяльність з урахуванням історико-географічних особливостей туристичних дестинацій.

Програмні результати навчання, які перевіряються в результаті вивчення дисципліни:

ПРН02. Знати, розуміти і вміти використовувати на практиці базові поняття з теорії туризму, організації туристичного процесу та туристичної діяльності суб'єктів ринку туристичних послуг, а також світоглядних та суміжних наук.

ПРН04. Пояснювати особливості організації рекреаційно-туристичного простору.

- ПРН05. Аналізувати рекреаційно-туристичний потенціал території.
 ПРН14. Проявляти повагу до індивідуального і культурного різноманіття.
 ПРН20. Виявляти проблемні ситуації і пропонувати шляхи їх розв'язання.
 ПРН23. Зосереджуватися на результатах при виконанні завдань та вміти їх презентувати.
 ПРН25. Використовувати набуті знання для аналізу місця України у світовому та загальноєвропейському туристичному просторі.
 ПРН27. Аналізувати особливості туристичних дестинацій та організувати туристично-краєзнавчу діяльність.

Курс «Етнокультурне регіоназнавство» для здобувачів вищої освіти спеціальності 242 Туризм складається з одного організаційного модуля : **Українська регіоналістика. Історичний, юридичний, економічний екскурс.** У ньому висвітлюються соціокультурні та внутрішні передумови розвитку процесу пізнання регіональної специфіки України.

Загальний обсяг (відповідно до навчального плану) – **3** кредити ЄКТС; 90 год.

зокрема:

лекції – 14 год.

семінарські заняття – 16 год.

самостійна робота – 60 год.

Навчально-тематичний план дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство»

№ п/п	Змістові модулі	Кількість годин			
		Денна форма здобуття освіти			
		Разом	зокрема		
Лекції	Семінарські заняття		самостійна робота		
1.	Тема 1. Теоретичні основи регіоналістики. Українська регіоналістика співвідношення з суміжними дисциплінами	12	2	2	8
2.	Тема 2. Становлення та розвиток регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст.	14	2	4	8
3.	Тема 3. Регіони України : Галичина	12	2	2	8
4.	Тема 4. Регіони України :	12	2	2	8

	Волинь				
5.	Тема 5. Регіони України:Буковина і Закарпаття	12	2	2	8
6.	Тема 6. Регіони України : Поділля, Наддніпрянщина, Слободжанщина	14	2	2	10
7	Тема 7. Регіони України : Південь і Схід	14	2	2	10
	Разом годин за модулем 1	90	14	16	60

**Перелік тем і зміст лекційних занять
з дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство»**

Тема 1. Теоретичні основи регіоналістики. Українська регіоналістика співвідношення з суміжними дисциплінами. (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з загальними поняттями курсу «Етнокультурне регіоназнавство».

Провідна ідея: показати місце курсу «Етнокультурне регіоназнавство» в системі підготовки сучасних фахівців з туристичного обслуговування.

Ключова проблема: обґрунтувати роль культурної спадщини України.

Основні питання:

1. Поняття регіоналістики.
2. Українська регіоналістика співвідношення з суміжними дисциплінами.

Тема 2. Становлення та розвиток регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з процесом становлення та розвитку регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст.

Провідна ідея: показати місце регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст.

Ключова проблема: обґрунтувати регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст.

Основні питання:

1. Регіоназнавчі дослідження в Україні XVIII ст.
2. Регіоназнавчі дослідження в Україні XIX ст.
2. Регіоназнавчі дослідження в Україні XX ст.

Тема 3. Регіони України : Галичина (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з географією культурної спадщини Галичини.

Провідна ідея: показати місце географії культурної спадщини Галичини в туристичній діяльності сучасної України.

Ключова проблема: обґрунтувати роль географії культурної спадщини Галичини в туристичній діяльності сучасної України.

Основні питання:

1. Галичина в загальноукраїнському культурному просторі.
2. Культурно-пізнавальні можливості туризму в Галичині.

Тема 4. Регіони України : Волинь (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з географією культурної спадщини Волині.

Провідна ідея: показати місце географії культурної спадщини Волині в туристичній діяльності сучасної України.

Ключова проблема: обґрунтувати роль географії культурної спадщини Волині в туристичній діяльності сучасної України.

Основні питання:

1. Волинь в загальноукраїнському культурному просторі.
2. Культурно-пізнавальні можливості туризму на Волині.

Тема 5. Географія культурної спадщини Буковини і Закарпаття (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з географією культурної спадщини Буковини і Закарпаття.

Провідна ідея: показати місце географії культурної спадщини Буковини і Закарпаття в туристичній діяльності сучасної України.

Ключова проблема: обґрунтувати роль географії культурної спадщини Буковини і Закарпаття в туристичній діяльності сучасної України.

Основні питання:

1. Буковина в загальноукраїнському культурному просторі.
2. Закарпаття в загальноукраїнському культурному просторі
3. Культурно-пізнавальні можливості туризму в Буковині і на Закарпатті

Тема 6. Регіони України : Поділля, Наддніпрянщина, Слободжанщина (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з географією культурної спадщини Поділля, Наддніпрянщини, Слободжанщини.

Провідна ідея: показати місце географії культурної спадщини Поділля,

Наддніпрянщини, Слободжанщини. в туристичній діяльності сучасної України.

Ключова проблема: обґрунтувати роль географії культурної спадщини Поділля, Наддніпрянщини, Слободжанщини в туристичній діяльності сучасної України.

Основні питання:

1. Поділля в загальноукраїнському культурному просторі.
2. Наддніпрянщина в загальноукраїнському культурному просторі.
3. Слободжанщина в загальноукраїнському культурному просторі.

Тема 7. Регіони України : Південь і Схід (2 год.)

Мета вивчення: ознайомлення з географією культурної спадщини південної і східної України.

Провідна ідея: показати місце географії культурної спадщини південної і східної України.

Ключова проблема: обґрунтувати роль географії культурної спадщини південної і східної України в туристичній діяльності сучасної України.

Основні питання:

1. Південна Україна в загальноукраїнському культурному просторі.
2. Культурно-пізнавальні можливості туризму в Східній Україні.

8. Система оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти

Система модульно-рейтингового контролю результатів навчання здобувачів вищої освіти має таку структуру:

№ з/п	Форма підсумкового контролю	Види навчальної діяльності здобувача вищої освіти	Максимальна кількість балів
1.	Передбачений підсумковий контроль – залік	1. Аудиторна та самостійна навчальна робота здобувача вищої освіти	50
		2. Модульна контрольна робота (МКР)	50

Поточне оцінювання всіх видів навчальної діяльності кожного здобувача вищої освіти (аудиторна, обов'язкова позааудиторна самостійна робота (реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе), здійснюється за десятибальною шкалою (від 0 до 10

балів). У кінці вивчення навчального матеріалу кожного організаційного модуля викладач виставляє **окремо** бали за: 1) аудиторну роботу, 2) виконання однієї обов'язкової позааудиторної самостійної роботи з обраної здобувачем теми – як середнє значення усіх поточних оцінок з кожного виду роботи здобувача вищої освіти з округленням до цілого числа. Ці оцінки помножуються на **2** ($10 \times 2 = 20$). Таким чином, сума балів (**максимум $20+20=40$**) за зазначені види роботи накопичується в рейтинговому “кошику” здобувача вищої освіти. У кінці вивчення навчального матеріалу модуля викладач виводить також середнє значення всіх поточних оцінок за виконання студентом додаткових завдань (*доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе*) (**максимум 10 балів**). Визначений середній бал за виконання додаткових завдань додається до попередньо зароблених балів. Сума балів за названі види роботи (**максимум $20+20+10=50$**) є рейтинговим балом здобувача вищої освіти за роботу протягом семестру.

Невиконання завдань самостійної роботи, невідвідування семінарських та практичних занять позначаються “0” балів.

Плани семінарських занять навчальної дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство»

Семінарські заняття 1-2. Становлення та розвиток регіоназнавчих досліджень в Україні XVIII – XXI ст (4 години)

Питання для обговорення теми:

1. Історія регіоназнавчих досліджень.
2. Розвиток регіоназнавчих досліджень в Україні у XVIII ст.
3. Розвиток регіоназнавчих досліджень в Україні у XXI - XXI ст.

Теми для самостійної роботи (студенти обирають 1 тему і 1 варіант її виконання - реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе):

- Термінологічний апарат історичного регіоназнавства.
- Типологія регіонів України.
- Зв'язок історичного регіоназнавства з іншими навчальними дисциплінами.

Основна література:

1. Бейдик О. Рекреаційні ресурси України: навч. посібник. 3-е вид., перероб. та доп. Київ: Альтерпрес, 2011. 462 с.

2. Верес К. Туристичне краєзнавство: конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.140103 «Туризм» денної форми навчання. Київ: НУХТ, 2015. 114 с.
3. Любіцева О. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.

Додаткова література:

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
5. Дем'янчук Г. Українське краєзнавство: сторінки історії. Київ: Просвіта, 2006. 296 с.

Семінарське заняття 3. Регіони України : Галичина (2 години)

Питання для обговорення теми:

1. Історія регіональних досліджень в Галичині.
2. Розвиток регіональних досліджень в Галичині у XVIII ст.
3. Розвиток регіональних досліджень в Галичині у XXI - XXI ст.

Теми для самостійної роботи (студенти обирають 1 тему і 1 варіант її виконання - реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе):

- Галицьке краєзнавство.
- Музеї Галичини.
- Вчені-краєзнавці Галичини.

Основна література:

1. Бейдик О. Рекреаційні ресурси України: навч. посібник. 3-е вид., перероб. та доп. Київ: Альтерпрес, 2011. 462 с.
2. Верес К. Туристичне краєзнавство: конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.140103 «Туризм» денної форми навчання. Київ: НУХТ, 2015. 114 с.
3. Любіцева О. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.

Додаткова література:

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
5. Дем'янчук Г. Українське краєзнавство: сторінки історії. Київ: Просвіта, 2006. 296 с.

Семінарське заняття 4. Регіони України : Волинь (2 години)

Питання для обговорення теми:

1. Історія регіональних досліджень на Волині.
2. Розвиток регіональних досліджень на Волині у XVIII ст.
3. Розвиток регіональних досліджень на Волині у XXI - XXI ст.

Теми для самостійної роботи (студенти обирають 1 тему і 1 варіант її виконання - реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе):

- Волинське краєзнавство.
- Музеї Волині.
- Вчені-краєзнавці Волині.

Основна література:

1. Бейдик О. Рекреаційні ресурси України: навч. посібник. 3-е вид., перероб. та доп. Київ: Альтерпрес, 2011. 462 с.
2. Верес К. Туристичне краєзнавство: конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.140103 «Туризм» денної форми навчання. Київ: НУХТ, 2015. 114 с.
3. Любіцева О. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.

Додаткова література:

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
5. Дем'янчук Г. Українське краєзнавство: сторінки історії. Київ: Просвіта, 2006. 296 с.

Семінарські заняття 5-6. Регіони України : Буковина і Закарпаття (4 години)

Питання для обговорення теми:

1. Історія регіональних досліджень на Буковині і Закарпатті.
2. Розвиток регіональних досліджень на Буковині і Закарпатті у XVIII ст.
3. Розвиток регіональних досліджень на Буковині і Закарпатті у XXI - XXI ст.

Теми для самостійної роботи (студенти обирають 1 тему і 1 варіант її виконання - реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе):

- Буковинське краєзнавство.
- Музеї Буковини.
- Вчені-краєзнавці Буковини.
- Закарпатське краєзнавство.
- Музеї Закарпаття.
- Вчені-краєзнавці Закарпаття.

Основна література:

1. Бейдик О. Рекреаційні ресурси України: навч. посібник. 3-е вид., перероб. та доп. Київ: Альтерпрес, 2011. 462 с.
2. Верес К. Туристичне краєзнавство: конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.140103 «Туризм» денної форми навчання. Київ: НУХТ, 2015. 114 с.
3. Любіцева О. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.

Додаткова література:

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
5. Дем'янчук Г. Українське краєзнавство: сторінки історії. Київ: Просвіта, 2006. 296 с.

Семінарське заняття 7-8. Регіони України : Поділля, Наддніпрянщина, Слободжанщина (4 години)

Питання для обговорення теми:

1. Історія регіональних досліджень на Поділлі.
2. Розвиток регіональних досліджень на Наддніпрянщині у XVIII ст.
3. Розвиток регіональних досліджень на Слободжанщині у XXI - XXI ст.

Теми для самостійної роботи (студенти обирають 1 тему і 1 варіант її

виконання - реферат, доповідь у формі мультимедійної презентації, творче завдання у формі есе):

- Подільське краєзнавство.
- Музеї Поділля.
- Вчені-краєзнавці Поділля.

Основна література:

1. Бейдик О. Рекреаційні ресурси України: навч. посібник. 3-е вид., перероб. та доп. Київ: Альтерпрес, 2011. 462 с.
2. Верес К. Туристичне краєзнавство: конспект лекцій для студентів напряму підготовки 6.140103 «Туризм» денної форми навчання. Київ: НУХТ, 2015. 114 с.
3. Любіцева О. Туристичні ресурси України: навч. посібник. Київ: Альтерпрес, 2007. 369 с.

Додаткова література:

4. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристські ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2001. 395 с.
5. Дем'янчук Г. Українське краєзнавство: сторінки історії. Київ: Просвіта, 2006. 296 с.

Критерії оцінювання роботи здобувача вищої освіти на семінарському занятті

Максимальна кількість балів, яку здобувач вищої освіти може заробити за різні види роботи під час одного семінарського заняття становить 10 балів.

№ п/п	Види роботи студента на семінарському занятті	Кількість балів	Критерії оцінки
1.	Відповідь на семінарі з основних питань обговорення теми	9-10	Правильна, ґрунтовна, повна відповідь, творче висвітлення проблем
		7-8	Правильна, але недостатньо повна, розгорнута та ґрунтовна

		4-6	Відповідь з порушенням логіки, не аргументована
		2-3	Відповідь з суттєвими помилками
		1	Відповідь що не відповідає змісту питання
		0	Неготовність здобувача вищої освіти до семінару, або відсутність здобувача вищої освіти на семінарі без поважної причини
2.	Активна участь у роботі семінару (доповнення, участь у обговоренні ключових питань теми)	8-9-10	Максимально висока активність, що свідчить про всебічну обізнаність з матеріалом
		5-6-7	Висока активність, що свідчить про фрагментарну обізнаність з матеріалом
		3-4	Середня активність, що свідчить про необізнаність з матеріалом
		1-2	Низька активність, що свідчить про не володіння матеріалом
		0	Неготовність здобувача вищої освіти до семінару, або відсутність здобувача вищої освіти на семінарі без поважної причини

Вимоги до виконання позааудиторної самостійної роботи

Позааудиторна самостійна робота передбачає такі види :

а) написання рефератів

Одним з найпоширеніших видів індивідуальних завдань для студентів є написання реферату (від лат. *referre* – доповідати) – письмової роботи науково-дослідницького характеру, в якій досить стисло, оглядово викладається сутність певного наукового питання (за іншим визначенням, реферат – це письмовий аналіз теми).

Головним завданням цього виду самостійної роботи є формування у студентів початкових вмінь і навичок наукового дослідження.

Робота над рефератом має бути послідовною, з чітким урахуванням її головних етапів, які передбачають: обрання теми дослідження, складання плану реферату, виявлення джерельно-історіографічної бази обраної проблеми, конспектування літератури і підбір цитат, які необхідно виписувати точно (а іноді й дослівно), із зазначенням сторінок розташування в тексті, власне написання реферативного дослідження.

Як правило, обсяг рукописного реферату – 12-15 стор.; друкованого тексту – 12-15 стор. (14 кегель, через один інтервал, Times New Roman); Береги – 2 см згори і на долі, 2,5 – ліворуч, 1,5 – праворуч. Посторінкові посилання 12 кеглем (із зазначенням автора, його ініціалів, назви праці, місця і року її видання, сторінки).

б) доповідь у формі мультимедійної презентації

Мультимедійна презентація урізноманітнює навчальний процес, підвищує продуктивність навчальної роботи, дає можливість урахувати особливості конкретної аудиторії та кожного окремого слухача.

Загальні вимоги до мультимедійної презентації:

У презентації має бути не менше 10 слайдів. Перший слайд – це титульний, на якому слід представити: назву презентації, прізвище та ініціали доповідача. На наступних слайдах розміщується зміст презентації.

Під час представлення інформації в мультимедійній презентації кожен слайд має відображати одну думку. Текст має складатися з коротких слів та простих речень, слід використовувати короткі слова та речення. Рядок має містити 6-8 слів. Зводять до мінімуму кількість прикметників, прикметників, прислівників.

Заголовки слайдів мають привертати увагу аудиторії та узагальнювати основні положення слайду. Усі слайди презентації мають бути витримані в одному стилі. Краще обирати горизонтальне розміщення інформації. Не варто перевантажувати слайд інформацією (одночасно запам'ятовується не більше 3-х фактів, висновків, визначень). Найбільша ефективність досягається тоді, коли ключові пункти відтворюються по одному на кожному окремому слайді. Слайди мають містити узагальнюючу інформацію з обраної студентом тематики. Можна використати різні підходи – текст, малюнки, блоки зі стрілками, таблиці тощо. Якщо на слайді розміщено зображення, то надпис розміщується під ним. Рекомендовано виділяти головне у тексті іншим кольором (бажано в єдиному стилі). Оптимальний розмір шрифту – 16. Розмір для заголовків та титулів – 22 або 24.

Список літератури формується у наступному порядку: 1. спочатку вказуються прізвища (в алфавітному порядку) та ініціали або назва збірки чи підручника. 2. вказується назва джерела (без лапок). 3. вказується місце видання. 4. через двокрапку вказується видавництво (без лапок). 5. після коми ставиться рік видання.

Наприклад : Битяк Ю. П. Державна служба в Україні: організаційно-правові засади: монографія. Харків: Право, 2005. 304 с.

в) творче завдання у формі есе.

Есе – самостійна творча робота з обраної студентами тематики. Мета есе полягає в розвитку навичок самостійного творчого мислення й письмового послідовного викладу власних думок. Есе дозволяє авторові навчитися чітко й грамотно формулювати думки, структурувати інформацію, використовувати основні категорії аналізу, виділяти причиново-наслідкові зв'язки, аргументувати висновки; володіти науковим стилем мовлення.

Загальні вимоги до есе:

Есе має містити чіткий виклад суті поставленої проблеми, включати самостійно проведений аналіз цієї проблеми, а також висновки, що узагальнюють авторську позицію з поставленої проблеми. **Обсяг есе – 2-3 сторінки формату А 4** друкованого або рукописного тексту.

Рекомендована структура есе:

Титульний аркуш

Вступ: *місія студента щодо розгляду теми есе, обґрунтування вибору цієї теми.*

Під час визначення мети та завдань роботи важливо правильно сформулювати питання, на які ви збираєтеся знайти відповідь у ході свого дослідження. При роботі над вступом можуть допомогти відповіді на такі питання: «Чи потрібно давати визначення термінам, що використані в темі есе?», «Чому тема, яку я розкриваю, є актуальною на сьогоднішній день?», «Які поняття будуть залучені в мої міркування?» тощо.

Основна частина: *теоретичні основи обраної проблеми й виклад основного питання.*

Ця частина припускає розвиток аргументації й аналізу, а також обґрунтування їх, виходячи з наявних даних, інших аргументів і позицій щодо питання. У цьому полягає основний зміст есе й це являє собою головні труднощі. Тому важливе значення мають підзаголовки, на основі яких здійснюється структурування аргументації; саме тут необхідно обґрунтувати (логічно, використовуючи міркування) пропоновану тезу.

Висновок: узагальнення й аргументовані висновки до теми.

Підсумовує есе або ще раз вносить пояснення, підкріплює зміст і значення викладеного в основній частині. Висновок може містити такий дуже важливий, що доповнює есе, елемент як рекомендація на застосування дослідження, на розвиток взаємозв'язків з іншими проблемами.

Критерії оцінювання позааудиторної самостійної роботи

дотримані всі вимоги до написання позааудиторної самостійної роботи: позначені проблема й обґрунтована її актуальність, зроблений аналіз різних точок зору на проблему й логічно викладена власна позиція, сформульовані висновки, тема розкрита повністю, витриманий обсяг, дотримані вимоги до зовнішнього оформлення, дані правильні відповіді на додаткові питання.	8-9-10 балів
дотримані основні вимоги до написання позааудиторної самостійної роботи, тема розкрита достатньо повно, витриманий обсяг, дотримані вимоги до зовнішнього оформлення. Водночас допущені деякі недоліки: не обґрунтовано актуальність теми, сформульовані висновки не чіткі, наявні певні неточності у викладенні матеріалу.	6-7 балів
значне недотримання вимог до написання позааудиторної самостійної роботи. Зокрема: тема розкрита лише частково, допущені фактичні помилки в змісті позааудиторної самостійної роботи, відсутній висновок, не витриманий обсяг самостійної роботи; є недоліки в оформленні.	3-4-5 балів
тема позааудиторної самостійної роботи не розкрита, виявляється істотне нерозуміння проблеми, не витриманий обсяг самостійної роботи; самостійна робота оформлена не правильно.	1-2 балів
Невиконання здобувачем вищої освіти позааудиторної самостійної роботи	0 балів

Модульна контрольна робота

Модульна контрольна робота є складником семестрового рейтингу. Наприкінці семестру всі здобувачі вищої освіти виконують модульні контрольні роботи з усіх дисциплін.

До кожного варіанта модульної контрольної роботи входить по три питання, що відповідають репродуктивному (рівень А), алгоритмічному (рівень В) й творчому (рівень С) рівням складності.

Зразок модульної контрольної роботи

Варіант № 2

- Гіпотези та ідеї в суспільній географії і культурології (Рівень А).
Максимальна кількість балів – 10.
- Історична географія культури (Рівень В).
Максимальна кількість балів – 15.
- Проаналізуйте географію культурної спадщини Західної України (Рівень С).

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи:

Питання репродуктивного рівня (рівень А). Максимальна кількість балів – 10.

9-10 балів – виставляються за бездоганну відповідь.

6-7-8 балів – виставляються за повну відповідь, але в ній допущені деякі неточності, що не мають істотного значення.

4-5 балів – виставляються за неповну відповідь, в якій багато неточностей.

1-2-3 бали – виставляються за схематичну відповідь, в якій багато фактологічних помилок.

0 балів – виставляються за відсутності відповіді, або за відповідь, що не відповідає змісту завдання.

Питання алгоритмічного рівня (рівень В). Максимальна кількість балів – 15.

13-14-15 балів – виставляються за умови досконалого орієнтування у змісті понять, що висвітлюються, безпомилкового знання фактологічного матеріалу.

10-11-12 балів – виставляються за умови в цілому правильного висвітлення питання.

7-8-9 балів – виставляються за умови загального орієнтування в змісті проблеми.

3-4-5-6 балів – виставляються за умови неповного, поверхового розкриття змісту проблеми.

1-2 бали – виставляються за умови загального орієнтування в змісті проблеми з суттєвими помилками її розкриття.

0 балів – виставляються за відсутності відповіді, або за відповідь, що не відповідає змісту завдання.

Питання творчого рівня (рівень С). Максимальна кількість балів – 25.

22-23-24-25 балів – виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь, що містить самостійні судження та демонструє здатність творчого розв'язання поставлених завдань.

18-19-20-21 балів – виставляються за вичерпну, змістовну, логічну та послідовну за викладом відповідь.

14-15-16-17 балів – виставляються за умови, що відповідь правильна, змістовна, послідовна, але містить незначні недоліки у викладі теоретичного підґрунтя.

10-11-12-13 балів – виставляються за умови, що відповідь правильна, але містить незначні недоліки, рівень самостійності в судженнях недостатній.

6-7-8-9 балів – виставляються за умови, що відповідь неповна, схематична; рівень самостійності в судженнях недостатній.

3-4-5 балів – виставляються за умови, якщо у відповіді є неточності та помилки у розкритті проблеми; рівень самостійності в судженнях недостатній.

1-2 бали – виставляються за умови, відсутності вичерпної відповіді на питання; наявності значної кількості неточностей і фактологічних помилок, що свідчить про поверховість знань студента.

0 балів – виставляються за відсутності відповіді, або за відповідь, що не відповідає змісту завдань.

Модульна контрольна робота виконується протягом двох академічних годин (1 година 20 хвилин)). Максимальний рейтинг здобувача вищої освіти за виконання модульної контрольної роботи становить 50 балів.

Орієнтовні питання модульної контрольної роботи з курсу «Етнокультурне регіоназнавство»

1. Геокультурні терміни та їхнє різномовне походження.
2. Походження геокультурних термінів з різних наук.
3. Поняттєво-термінологічна система “географія культури”.
4. Концепції і парадигми та географія культури.
5. Гіпотези та ідеї в суспільній географії і культурології.
6. Геокультурні ідеї.
7. Закони та закономірності суспільної географії.
8. Геокультурні закономірності.
9. Методи та підходи у географії культури.
10. Система методів у географії культури.
11. Принципова схема системи методів у географії культури.
12. Міждисциплінарні методи.
13. Спеціальні методи.
14. Методика геокультурних досліджень.
15. Вчення про колір у географії культури.
16. Методика геокультурно-картографічного аналізу.
17. Чинники структуризації географії культури.
18. Підходи до визначення структури географії культури.
19. Основи структуризації географії культури.
20. Етнокультурна географія.
21. Сакральна географія.
22. Історична географія культури.
23. Неголовні галузі географії культури.
24. Поняття про етнокультурну географію.
25. Поняття про етнографію.
26. Поняття про етнологію.
27. Етногеографія та суцільна етнічна територія.

28. Українська суцільна етнічна територія (УСЕТ).
29. Рівні етногеокультурної однорідності.
30. Рівень етногеокультурної однорідності та Україна.
31. Етнокультурні меншини України.
32. Географія культурної спадщини Північної України.
33. Географія культурної спадщини Південної України.
34. Географія культурної спадщини Східної України.
35. Географія культурної спадщини Західної України.
36. Географія культурної спадщини Центральної України.

Підсумковий контроль Залік

Оцінка в національній шкалі (“зараховано”, “не зараховано”) та оцінка в шкалі ЄКТС виставляються на підставі семестрового рейтингового бала здобувача за дисципліну таким чином:

90 – 100 балів	–	A	}	зараховано
82 – 89 балів	–	B		
75 – 81 бал	–	C		
66 – 74 бали	–	D		
60 – 65 балів	–	E		
59 балів і нижче	–	FX.		

Здобувачі вищої освіти, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни **60 і вище**, отримують оцінку “зараховано” і відповідну оцінку в шкалі ЄКТС без складання заліку.

Здобувачі вищої освіти, які мають семестровий рейтинговий бал з дисципліни **59 і нижче**, складають залік і в разі успішного складання їм виставляється оцінка “зараховано” в національній шкалі, а в шкалі ЄКТС – **E** та бал **60**. Якщо здобувач вищої освіти під час заліку отримав оцінку “не зараховано”, то йому у відомість обліку успішності виставляється оцінка “не зараховано” в національній шкалі, оцінка **FX** – у шкалі ЄКТС та його семестровий рейтинговий бал за дисципліну.

Умови допуску до семестрового заліку

При розв’язанні питання про допуск здобувачів вищої освіти до заліку з дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство» враховується виконання ними вимог навчального плану і графіка навчального процесу. Здобувачі вищої освіти мають відпрацювати всі пропущені аудиторні заняття з дисципліни «Етнокультурне регіоназнавство». Здобувач вважається допущеним до семестрового заліку, якщо він **виконав усі види робіт**, що передбачені робочою програмою дисципліни.

**Орієнтовні питання до заліку з дисципліни
«Етнокультурне регіоназнавство»**

1. Геокультурні терміни та їхнє різномовне походження.
2. Походження геокультурних термінів з різних наук.
3. Поняттєво-термінологічна система “географія культури”.
4. Концепції і парадигми та географія культури.
5. Гіпотези та ідеї в суспільній географії і культурології.
6. Геокультурні ідеї.
7. Закони та закономірності суспільної географії.
8. Геокультурні закономірності.
9. Методи та підходи у географії культури.
10. Система методів у географії культури.
11. Принципова схема системи методів у географії культури.
12. Міждисциплінарні методи.
13. Спеціальні методи.
14. Методика геокультурних досліджень.
15. Вчення про колір у географії культури.
16. Методика геокультурно-картографічного аналізу.
17. Чинники структуризації географії культури.
18. Підходи до визначення структури географії культури.
19. Основи структуризації географії культури.
20. Етнокультурна географія.
21. Сакральна географія.
22. Історична географія культури.
23. Неголовні галузі географії культури.
24. Поняття про етнокультурну географію.
25. Поняття про етнографію.
26. Поняття про етнологію.
27. Етногеографія та суцільна етнічна територія.
28. Українська суцільна етнічна територія (УСЕТ).
29. Рівні етногеокультурної однорідності.
30. Рівень етногеокультурної однорідності та Україна.
31. Етнокультурні меншини України.
32. Географія культурної спадщини Північної України.
33. Географія культурної спадщини Південної України.
34. Географія культурної спадщини Східної України.
35. Географія культурної спадщини Західної України.
36. Географія культурної спадщини Центральної України.

Рекомендовані джерела

Базова література:

1. Білик Б. Етнокультурологія: поняття і терміни: довідник. Київ: Державна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2017. 112 с.
2. Бойко О. Українська та зарубіжна культура: культури стародавнього світу. Курс лекцій: Навч. посібник. Харків: Кондор, 2002. 365 с.
3. Кордон М. Українська та зарубіжна культура. Підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 584 с.
4. Шейко В. Історія української культури : навчальний посібник. Київ: Кондор, 2010. 360 с.

Додаткова література:

5. Мазур , Т. Розвиток понятійно-термінологічного апарату правової охорони культурної спадщини в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 112, 3 (Груд 2019), 36-44.
6. Матвеева Л. Культурологія: Курс лекцій: Навч. посіб. Київ: Либідь, 2015. 512 с.
7. Меднікова Г. Українська і зарубіжна культура ХХ століття: Навч. посібник. Київ: Знання, 2014. 324 с.

11.Інформаційні ресурси:

1. Електронна бібліотека «Культура України» <http://www.elib.nplu.org>
2. <http://poetry.uazone.net/> – бібліотека української поезії
3. <http://elib.nplu.org/> – бібліотека «Культура України»
4. <http://mari.kiev.ua/> – Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України
5. <http://etnolog.org.ua/> – Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАНУ
6. http://kultura.ho.ua/books_ku.htm – Культурологічна бібліотека